

Foto: Michael Coons

Bladets forsidebillede viser Christian som otteårig på en kastetue, sept. 2016. Berømmelsen - og smilehullerne - ser ud til at have fulgt ham fra én inkarnation til den næste.

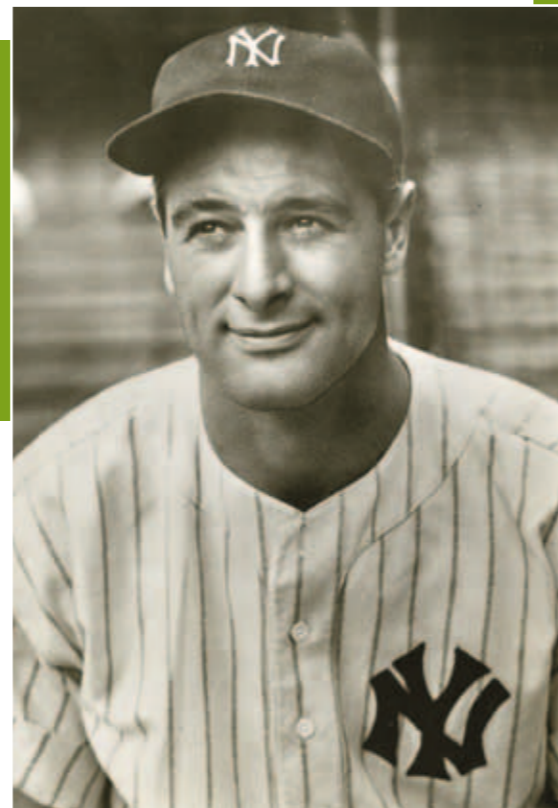

Foto: National Baseball Hall of Fame Library, Cooperstown, New York

Lou Gehrig, den berømte baseballspiller, hvis liv Christian erindrer.

Reinkarnation:

Drengen der vidste ...

Allerede som toårig fortalte han, at han engang var en berømt baseballspiller. Og endda med samme mor som i dette liv.

Hans mange detaljerede udsagn er blevet bekræftet.

af Roy Stemman, redaktør

Christian Haupt blev en YouTube-sensation som femårig, hvor en video med ham som baseballspiller, optaget to år tidligere af hans mor, fik fem mio. seere. Han kastede en bold med færdigheder som en professionel spil-

ler. Det totale antal visninger overstiger nu 14 mio.

Han var så dygtig, at en filmproducer skrev kontrakt med ham om at medvirke i komedien *That's My boy*. Inden længe, i 2012, kastede han den første ceremonielle

bold på Dodger Stadium, hjemmebanen for det berømte californiske baseballhold Los Angeles Dodgers.

Dér skrev Christian baseballhistorie. Holdet, som havde vundet seks verdens- og 21 præmier i den na-

tionale liga, havde aldrig før inviteret en lille dreng, men Christian tog det i stiv arm. Og de 30.000 tilskuere jublede. Han havde fejret sin fireårs fødselsdag et par dage før.

De fleste ville nok tro, at Christian var blevet trænet af en entusiastisk far, men nej. Faren Michael Haupt var født og opvokset i Tyskland og ikke særlig interesseret i baseball, USA's nationalsport siden 1850'erne. Han gjorde intet for at opmuntre sin søn til at spille.

Christian havde ikke brug for at blive opmuntret. Lige fra han kunne gå, insisterede han på at spille baseball og at have baseballuniform på - selv i skolen. Hans forældre og storesøster var nødt til at deltage, for han kastede konstant bolden til dem både indendørs og udendørs. Tv eller andre fritidsbeskæftigelser havde ingen interesse.

"Han var ond mod mig"

Snart begyndte der at ske noget mere mærkeligt. Christian begyndte at tale om, at han havde været "en høj baseballspiller" i et tidligere liv, eller som han sagde: "i gamle dage".

Hans mor, ejendomsmægler Cathy Byrd, fortæller denne forbavsende historie om reinkarnation i bogen *The Boy Who Knew Too Much* (Hay House Inc. 2017). En fascinerende bog, som nu bliver filmatiseret.

Langsomt kom der flere brikker til puslespillet, især når Christian kiggede på gamle fotos af The Dodgers. En dag sagde han til sin mor: "Jeg var en høj baseballspiller, høj ligesom far." En anden dag, hvor han på Dodger Stadium så et ca. ni meter højt portræt af baseballspilleren Babe Ruth, erklærede han: "Jeg kan ikke lide ham, han var ond mod mig."

Cathy Byrd var aktiv kristen. Hun og hendes mand havde svært ved at forstå, hvad der skete. "Hvordan kan en lille dreng reagere fø-

lelsesmæssigt på portrættet af en mand, som er død et halvt århundrede før, han selv er født?" spørger hun sine læsere i bogen.

Hun søgte svar hos en præst, som også var en ven, men uden at sige så meget antydede han, at Christian måske var besat. Det kunne hun ikke acceptere. Især ikke fordi drengens udsagn snart blev mere udfordrende.

Gamle fotos

Christian kom med flere og flere beviser for, at han vidste noget om personer, som han ikke på normal vis kunne have kendt - og i en alder, hvor han stadig ikke havde lært at læse.

Cathy henvendte sig til rådgiver og terapeut Carol

Bowman, som har studeret reinkarnationsoplevelser hos børn, efter at hun har haft erfaringer med sin egen søn og datter.

Carol rådede Cathy til at få fat i nogle gamle fotos af George Herman "Babe" Ruth, af mange anset for den største baseballspiller nogensinde, samt fotos af dem, han spillede sammen med i årene 1914-1935. På højden af sin karriere spillede han for New York Yankees. Når Christian så billederne, ville han måske kunne huske, hvorfor han ikke kunne lide Babe Ruth.

En aften lige inden sengetid gentog Christian noget, han ofte sagde: "Babe Ruth var ikke rar, mor." Det var det rette øjeblik for Cathy, og

hun tog et billede frem af det 30 mand store Yankee-hold fra 1927 og rakte det til sin søn uden et ord. Straks pegede han på en mand og sagde: "Der er den dumme Babe Ruth". Han havde ret.

Da Cathy forsigtigt spurgte ham, om nogen af de andre heller ikke kunne lide Babe, pegede han uden tøven på en tæbygget mand med store smilehuler og sagde selvsikkert: "Ham!" "Kender du ham?", spurgte Cathy. "Det er mig", svarede Christian.

Hun tog andre billeder frem af spillere og spurgte hver gang, hvem der ikke kunne lide Babe Ruth. Han pegede på den samme tæbyggede mand hver gang.

Den mand, Christian ud-

Foto: Ed Lobenhofer

Treårige Christian varmer op til sit første kast på Pepperdine University i maj 2012. Allerede på det tidspunkt var han også en dygtig slår ("batter").

Cathy Byrd og Christian med billeder af Lou Gehrig (Tampa Bay, Florida, juli 2016).

pegede som sig selv i et tidligere liv, var Lou Gehrig, en fantastisk førstebasespiller, som vandt talrige præmier og titler, og som blev en del af Baseball Hall of Fame (museum) i 1939.

Interessant nok har både Christian og Lou Gehrig tyske aner; de har fysiske ligheder, er venstrehåndede og er selvfølgelig vilde med baseball.

Gehrigs navn er stadig kendt i dag, også udenfor baseballcirkler, mere end 75 år efter, at han trak sig fra spillet i 1939. Hans fysiske

helbred skrantede, tale og koordination var svækket. Han fik diagnosen ALS (amyotrofisk lateral sklerose) og døde mindre end tre år efter, kun 38 år gammel.

Både Gehrig og Ruth var New York Yankees-spillere. Deres største rivaler var Brooklyn Dodgers. Efter at Ruth trak sig tilbage i 1935, blev han førstebasetræner hos Dodgers, som flyttede fra New York til Californien i 1958 og blev til Los Angeles Dodgers (derfor det store billede af ham på Dodger Stadium).

Lou Gehrig og hans mor. Hun var Lous største fan. De er også mor og søn i dette liv, siger Christian, og hans mor Cathy har i regression oplevet det samme.

"Mor, det var dig!"

Cathy gik forsigtigt frem. Ved senere lejligheder viste hun sin søn fotos af andre mennesker, deriblandt et billede af Lou Gehrigs forældre Heinrich (kendt som Henry) og Christina. Hun spurgte ham om deres navne, idet hun først nævnte to forkerte navne og så det korrekte. Han svarede hver gang "nej" - "nej" - "ja".

Så stirrede han på billedet og spurgte: "Hvorfor var du der ikke dengang, mor? Jeg kan bedre lide dig". Til Cathys forbavselse pegede han på Christina og sagde: "Mor, du var hende."

Nu kunne Cathys bog hurtigt være gået videre til konklusionen ved at citere utallige andre af baseballdrenge informationer, der uventet viste sig at være rigtige, fx hvorfor Gehrig og Ruth, som engang var de bedste venner, var blevet uvenner og ikke havde talt til hinanden udenfor banen i mange år.

Men Cathy, som var fascineret af sønnens påstand om, at hun også havde været hans mor i hans tidligere liv, løfter denne reinkarnationsberetning op på et andet ni-

veau ved at gå til regressionshypnose for at se, om hun kan genkalde sig minder fra det liv.

Det kan hun! Og de bekræfter Christians påstand. Hun fortæller bogens læsere om sin bekymring for, at hendes undersøgelser af sønnens tidligere liv måske har plantet informationer, som hendes underbevidsthed har brugt under regressionerne. Men hun kom med udtalelser og beskrev situationer og forhold, som hun ikke kunne have læst sig til, men som viste sig at være rigtige.

The Boy Who Knew Too Much er både en spirituel søgen og en detektivhistorie, børnepsykologi og rejsebeskrivelse. Overbevisende læsning, uanset om du er en baseballfan eller tror på tidligere liv.

Vi følger Cathy til de hjem, hvor Gehrig boede, og møder mennesker, der kendte ham og hans forældre og kan bekræfte de informationer, hun fik under sine regressioner.

Møde med en forsker

Fremfor alt viser bogen, at tilsyneladende tilfælde af reinkarnation ikke kun findes i

Asien eller lande, hvor genfødsel er bredt accepteret.

En af dem, som har interesseret sig for Christian-sagen, er Jim Tucker, professor i psykiatri og neurovidenskab ved University of Virginia (UVA). Han fortsætter den kendte dr. Ian Stevensons forskning i børn, som fortæller om minder fra tidligere liv (se boks).

Jim Tucker besøgte Christian, spillede baseball med ham og stillede spørgsmål. Cathy refererer deres samtale:

"Kan du huske, hvordan du døde?" spurgte Jim. Det havde Cathy aldrig spurgt Christian om. Hans svar chokerede hende endnu mere end spørgsmålet. Med et sagligt tonefald sagde han: "Min krop holdt op med at fungere, og jeg kunne ikke føle noget."

"Hvad skete der så?" spurgte Jim.

Christian kastede en tennisbold mod muren over trappen, sprang hen over gulvet for at gribe den og svarede: "Efter at jeg døde, blev jeg Christian."

Han kastede endnu en bold, løb af sted for at hente

den og sagde så, ud af det blå: "Jeg valgte hende til min mor, og så blev hun gammel."

"Hvornår valgte du hende?" spurgte Jim roligt. "Da hun blev født." "Kan du huske, hvor du var, da du valgte hende?" Christian svarede uden tøven: "I himlen."

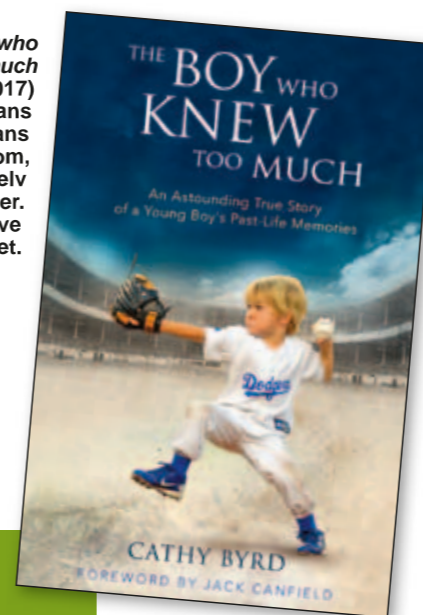
Kanalisering?

Jeg talte med Cathy Byrd, den dag hun underskrev aftalen med 20th Century Fox om at lave en film baseret på hendes bog. "Det interessante er, at de vil lave det som en kristen film", fortalte hun mig. "Det er fantastisk, fordi det forhåbentligt vil åbne en masse menneskers øjne for tanken om reinkarnation ved at vise, at det ikke er et tabu."

En præst er citeret i bogen for at sige, at Cathys og Christians oplevelser ikke er minder fra et tidligere liv, men kanaliseret viden. Hvordan har hun det med den forklaring?

"Ser du, jeg har på en måde kombineret de to forklaringer. Jeg føler, at indtil vi alle dør og finder svarene, ved ingen af os det reelt. Men når jeg taler med min

I bogen *The boy who knew too much* (Hay House Inc. 2017) fortæller Christians mor om hans erindringer - og om, hvordan hun selv fandt bekræftelser. Den er ved at blive filmatiseret.

Ny forskning i reinkarnation

Selvom tilfældet Christian Haupt er imponerende, er det blot ét ud af tusinder. Mange har været ofentliggjort i videnskabelige publikationer, men efterhånden når de bredere ud, fx gennem den nye bog *I saw a Light and came here* (White Crow Books, 2016) af den islandske psykolog, professor Erlendur Haraldsson og den amerikanske antropolog James G. Matlock.

Haraldsson fortæller om sine undersøgelser blandt druzere (unitarer) i Libanon og buddhister i Sri Lanka, og om tilfælde i Indien og i Island.

Hidtil har forskningen i reinkarnation fokuseret på at bekræfte de fakta, børn kom med om deres tidligere liv: navne på personer og steder, vigtige begivenheder samt dødsårsag.

I næsten alle tilfælde er der en periode mellem døden og genfødslen. Hvad lavede sjælen i den periode? Hvornår og hvordan besluttede den at vende tilbage i en anden krop?

Disse spørgsmål optager forskerne nu. Livet i mellemtilstanden kan måske belyse de åndelige mekanismer bag reinkarnation. Desværre husker meget få børn noget derom.

Bogens titel afspejler dog et tilfælde: pigen Purnima fra Sri Lanka. Hun fortalte, at efter sin død (ved et trafikuheld) flød hun i halvmørke i et par dage. Hun så sin krop og de sørgende ved begravelsen. Mange flød rundt ligesom hende. Derefter så hun noget lys, bevægede sig derhen og kom hertil.

James Matlock har en bredere tilgang til emnet, som supplerer Haraldssons perfekt. Han er ikke bange for at stille spørgsmål, han ikke kan svare på, fx: Hvorfor er der kulturelle forskelle i den måde, tilfældene viser sig på? Hvordan påvirker selvmord genfødslen? Hvorfor kan ikke alle huske deres tidligere liv? Hvorfor genfødes nogle som det modsatte køn? Hvordan virker reinkarnation?

En meget interessant bog, som udfordrer vores begreber og tilbyder tilstrækkeligt med beviser til at overbevise alle undtagen de hårdkogte skeptikere.
Roy Stemman

søn om det, taler jeg altid om reinkarnation, for jeg vil ikke betvivle hans følelser."

Kanaliseringsteorien kan måske passe i nogle sager med erindringer om tidligere liv, men den kan i hvert fald ikke forklare det store antal børn i Ian Stevensons materiale, som er født med modermærker eller defekter såsom manglende hænder eller dele af et ben - defekter,

der stemmer overens med skader, som de pådrog sig i deres tidligere liv, ofte i dødsøjeblikket. □

Gengivet fra *Psychic News*, hvor Roy Stemman er redaktør, www.psychicnews.org.uk

Se også www.cathy-byrd.com og YouTube.

Læs også *Reinkarnation i børnehøjde* i NA 1/07 - eller via www.nytaspekt.dk/juli2017gl